

Пријеполци
ван Пријепоља
Фахрудин
Мелић

Стр. 8

**АПЕЛ
ЗА
ПОМОЋ**

Годишња
претплата

NBS IPS QR

Стр. 2

Стр. 4

Стр. 4

Стр. 7

Apartmani
Valterova
Prijepolje
Valterova 7
064 2091665

Ко у овој земљи
заборави станицу
Штрпци и 27.
фебруар 1993.
– одустао је од
будућности

Стр. 2

Креативност
и стрпљење у
Горданином
свету
„Магије
чоколаде“

Стр. 4

Од морске
шкољке на
планини до
диносауруса:
Изложба
„Фосилизација“

Стр. 4

Полимље за
Борба за бодове

Стр. 7

Sladta
MARKET
Pljevaljska bb/Jabuka bb
sladjamarket@gmail.com

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
"Lim"
PRIJEPOLJE

volim
dobro u ljudima
HRANA NAŠEG KRAJA
THE FOOD OF OUR REGION
www.volim.rs

ZU APOTEKA
VIVA-Dijab
Prijepolje
033 711 189; 710 008
Priboj
033 244 90 85; 244 90 86

GRAFOKARTON
Prijepolje
033/710 009;
710 409;
www.grafokarton.net
office@grafokarton.net

ROMA
company
Boje • Fasade • Tapete
www.roma.rs

alexandar
cosmetics

hotel
Rudnik
hotelrudnik2015@gmail.com
Telefon: 012/852-266

Перспектива
Bjelopoljski put BB 31300 Prijepolje
033/710155 064/8599300
info@perspektiva.rs www.perspektiva.rs

wtic
Informatički inženjering

Поводи

Пријем за породице жртава злочина у Штрпцима

За породице девет жртава отетих и убијених из воза 671 у Штрпцима, руководство општине Пријепоље и ове године организовало је пријем у петак у сали Општинске управе.

Председник општине Драго Попадић са својим сарадницима примио је чланове и чланице породица жртава, са којима је разговарао о досадашњим активностима, али и проблемима са којима се

породице и даље суочавају више од три деценије након злочина. До сада су пронађени посмртни остаци Халила Зупчевића, Расима Ђорића, Јусуфа Растодера и Илијаза Личине. Њихови

остаци су пронађени у језеру Перућац 2009. и 2010. године. Иако су у међувремену вођени судски поступци, породице истичу да правда још увек није у потпуности задовољена.

Виши суд у Београду је 14. октобра 2025. године изрекао пресуду у поновљеном поступку, којом су Гојко Лукић и Душко Васиљевић осуђени на по 10 година затвора, док је Драгана Ђекић осуђена на 5 година затвора. Пред судовима у региону правноснажно је осуђено укупно десет особа.

Ипак, како наводе чланови породица, нема помака у погледу добијања статуса цивилних жртава рата због, према њиховим речима, „нечињења државних органа Србије“.

„Држава је требало да нађе снаге да се огради од овога злочина, односно да уради оно што ради

Наил Кајевић, брат убијеног Нијазима Кајевића

локална самоуправа и што је урађено са страдалим у Штрпцима у Црној Гори, где је донета једна резолуција којом су, на неки начин, обештећене и где се тај злочин готово разјаснио“, рекао је Наил Кајевић, брат убијеног Нијазима

Кајевића.

Председник општине Пријепоље Драго Попадић истакао је да локална самоуправа настоји да у оквиру својих надлежности пружи подршку породицама страдалих.

„Као и сваке године, поред пријема породица и уз минималну финансијску помоћ и уз несебичну подршку, друго ништа не можемо да урадимо, није у нашим рукама. Свакако, код спомен обележја одамо почаст свим невино настрадалим а то ћемо радити и у годинама које су испред нас. Трудићемо се да и износ који дајемо повећамо и овако шта год им је потребно помогнемо“, рекао је председник Попадић.

В.К.

Ко у овој земљи заборави станицу Штрпци и 27. фебруар 1993. – одустао је од будућности

Сећање није само обавеза према прошлости, већ и дуг према будућности. Друштво које затвара очи пред злочиним ризикује да изгуби морални компас и способност да гради праведније сутра. Зато 27. фебруар није обичан датум у календару, већ опомена да истина и правда не смеју бити гурнуте у страну.

Пре обележавања годишњице код спомен-обележја у Шарамову, у Пријепољу је одржана комеморативна шетња „Штрпци без мезара“, у организацији Бошњачка културна заједница, током које је затражен статус цивилних жртава рата за породице убијених.

Шетња је кренула од платоа Дома културе и, након симболичног задржавања испред зграде Општинске управе и Основног суда, завршена је код спомен-

обележја у Шарамову, где су положени венци и проучена Фатиха у знак сећања на жртве злочина у Штрпци.

Комеморативним скупом код спомен-обележја у Шарамову, који је организовала Општина Пријепоље, обележена је 33. годишњица од отмице и убиства 20 цивила неспрске националности, изведених из воза на станици Штрпци. Том приликом положени су венци и цвеће и одата почаст настрадалим жртвама.

Тачно у 15 часова и 5 минута – у исто време када је 27. фебруара 1993. године у станици Штрпци заустављен воз „Ловћен 671“, који је саобраћао на релацији Београд–Бар, а из ког је изведено и потом убијено 20 цивила неспрске националности – код спомен-обележја окупали су се чланови породица девет

убијених Пријепољаца. Заједно са представницима локалне самоуправе, политичких странака, невладиних организација, као и бројним суграђанима и суграђанкама, одали су пошту невиним жртвама.

Имена Адема Аломеровића, Расима Ђорића, Нијазима Кајевића, Фикрета Мемовића, Мухидина Ханића, Џафера Топузовића, Сафета Прелевића, Февзије Зековића и Рифата Хусовића и после 33 године изазивају тугу, бол и неверицу код њихових најближих, јер је злочин који им је одузео животе заувек променио и судбине њихових породица.

одлагање, свака процедурална грешка је ново суђење мајкама, очевима, деци. И зато данас, овде у Пријепољу, поручујемо да нећемо пристати на заборав, да нећемо пристати на релативизацију, да нећемо пристати на неправду под печатом правосудних институција. Данас се не окупљамо само да бисмо се сетили убијених. Окупљамо се да бранимо достојанство нас живих, да кажемо да је свака жртва једнако вредна, да је сваки људски живот свет, да ниједна национална, верска или политичка идеја не може оправдати убиство невиних

право на живот, достојанство и безбедност.

„Овај злочин нас обавезује да истина никада не буде заборављена, а правда никада релативизирана. Пријепоље је град суживота, град у коме различитости нису слабост, већ богатство. Управо зато имамо посебну моралну одговорност да чувамо сећање на наше суграђане и да млађим генерацијама преносимо поруку да се овакво зло никада и нигде не сме поновити. Данас овде стојимо заједно у молитви и тишини и у сећању показујући да заједница не заборавља“, истакао је Попадић.

На спомен-обележје, које је 2009. године убијеним Пријепољцима подигла Општина Пријепоље, цвеће и венце најпре су положили чланови породица и родбине. Потом су венце положили председник и заменик председника општине Драго Попадић и Елвин Бањица, као и председник Скупштине општине Пријепоље Станко Кијановић, уз бројне представнике јавног и политичког живота и невладиног сектора.

Тридесет три године касније, бол није мањи, а питање одговорности и правде и даље остаје отворено. Зато се сваког 27. фебруара изнова понавља порука – да се не заборави. Јер ко у овој земљи заборави станицу Штрпци и невинне људе који су тог дана одведени у смрт, одустао је од будућности у којој живот, достојанство и правда морају бити изнад сваке мржње и поделе.

Ања Пузовић

Речи утехе породицама и родбини жртава упутио је и заменик председника општине Елвин Бањица. Он је истакао да правда која касни 33 године није потпуна правда, те да свако ново одлагање и враћање поступка на почетак додатно рањава породице страдалих.

„Свако ново суђење, свако ново

људи“, поручио је Бањица.

У име општине која је организовала скуп, присутнима се обратио и председник општине Драго Попадић.

Он је нагласио да злочин у Штрпцима није био само напад на појединце, већ и на темељне људске вредности –

На Гостуну запленају дрога, оружје и злато

Службеници Одељења за сузбијање кријумчарења Управе царина су 25. фебруара 2026. године на граничном прелазу Гостун, у сарадњи са полицијом, спречили кријумчарење наркотика, оружја и злата.

Приликом детаљне контроле аутомобила на излазу из земље пронађено је више пвц кеса са марихуаном, 19 саксија са свежим стабљикама канабиса, 150 семенки марихуане, 73 ампуле са уљем канабиса, кутија са машићу од канабиса,

прецизна вагица за мењење, као и две тзв. „дробилице“.

У возилу је потом пронађена пушка сачмара марке „Umar-ex“, гасни пиштољ „Bererta 92“ калибра 9мм, гасни пиштољ хеклер „Ekol Asi“ калибра 9мм, 80 метака за гасни пиштољ и

мања количина куглица за Air Soft.

Поред тога, међу стварима је откривено и 330 грама златног накита.

Кријумчарене наркотике, оружје и злато, одговорна лица и аутомобил преузели су у

даљу надлежност полиција и тужилаштво.

Саопштење Управа царина Републике Србије, биро директора, група за односе са јавношћу

Društvo

Osmi mart – više od praznika

Polimlje 7. mart 2008.

Međunarodni dan žena, koji se obeležava 8. marta, simbol je višedecenijske borbe za ekonomsku, političku i društvenu ravnopravnost žena širom sveta. Ideja o obeležavanju ovog datuma nastala je početkom 20. veka, u vreme industrijalizacije i radničkih protesta zbog teških uslova rada, a zvanično je ustanovljena 1910. godine na inicijativu Klare Cetkin kao dan posvećen borbi za pravo glasa i bolji položaj žena.

Osmi mart je kao globalni simbol učvršćen nakon protesta žena u Rusiji 1917. godine, koji su doveli do sticanja biračkog prava, dok su Ujedinjene nacije 1975. godine ovaj datum i zvanično priznale kao Međunarodni dan žena. Iako se danas često povezuje sa cvećem i poklonima, njegova suština ostaje podsećanje na borbu za jednake mogućnosti, pravo na obrazovanje, jednaku zaradu i život bez nasilja.

Povodom Osmog marta, list „Polimlje“ podseća i na svoja osmomartovska izdanja iz 2008. i 2018. godine, čije naslovne strane svedoče o temama događajima koji su u tim periodima obeležili javni, kulturni i politički život Prijepolja.

Redakcija

Polimlje 9. mart 2018.

Prijepolje dobija besplatni Wi-Fi na platou i u parku kod Doma kulture

Opština Prijepolje uspešno je realizovala projekat WiFi4WB, u okviru inicijative EU4Digital, koji finansiraju Evropska unija i Vlada Nemačke, a sprovodi organizacija Deutsche Gesellschaft für Internationale

Zusammenarbeit (GIZ). Iz Doma kulture kažu da ovaj projekat predstavlja značajan korak ka unapređenju digitalne infrastrukture i povezanosti građana. Zahvaljujući WiFi4WB, besplatnim internetom biće

pokriveni plato i park kod Doma kulture, čime će građanima i posetiocima biti omogućen pouzdan i slobodan pristup internetu na jednoj od najfrekventnijih lokacija u opštini. Kako poručuju iz Doma

kulture, plato, park i Dom kulture tradicionalno predstavljaju mesto okupljanja građana svih generacija, ali i centar brojnih kulturnih, društvenih i javnih dešavanja. Obezbeđivanjem besplatnog Wi-Fi interneta dodat-

no se unapređuje kvalitet boravka u javnom prostoru, ali i podržava proces digitalne tranzicije, u skladu sa ciljevima integracije u jedinstveno digitalno tržište Evropske unije.

Redakcija

Poruke na zidu Doma kulture ponovo otvorile pitanje vandalizma

Ispisivanje poruka na zidu objekta Doma kulture ponovo je aktuelizovalo problem oštećivanja javne imovine u gradu. Kako navode iz ove ustanove, ovo nije prvi put da se suočavaju sa različitim oblicima vandalizma, koji su u prethodnom periodu uključivali ispisivanje grafita, lomljenje inventara u toaletima, kao i oštećenja zidova, umetničkih dela i opreme.

Prema njihovim rečima, grafiti koji su se pojavljivali bili su različite sadržine – od navijačkih do nacionalističkih poruka, ali bez obzira na temu, ovakvim natpisima nije mesto na objektu koji ima poseban značaj za lokalnu zajednicu. Iz Doma kulture ističu da je ova ustanova prostor namenjen svim građanima i da mora ostati mesto kulture, dijaloga i za-

jedništva, bez podela i neprimerenih poruka. Posebnu zabrinutost, kako navode, izaziva činjenica da su u većini slučajeva počinioci maloletna lica. Ističu i da problem nije ograničen samo na Dom kulture, jer su u prethodnom periodu oštećivani i novoizgrađeni parkovi, urbani mobilijar, kao i delovi nedavno rekonstruisanih šetališta – prostori uređeni

sredstvima svih građana. Iz ove ustanove naglašavaju da se svaki slučaj oštećenja imovine prijavljuje nadležnim organima, ali da suština nije u kažnjavanju nakon incidenta, već u sprečavanju da do njih uopšte dolazi. „Dom kulture je prostor koji pripada svim građanima – hram kulture, dijaloga i zajedništva – i mora osta-

ti izvan svake vrste podela i neprimerenih poruka. Apelujemo na roditelje, ali i na mlade ljude, da čuvaju javnu imovinu, onako kako i mi danas čuvamo Dom kulture koji su nam u nasleđe ostavile prethodne generacije. Samo tako ćemo ostaviti uređen i dostojanstven grad onima koji dolaze posle nas“, poručili su iz Doma kulture.

Redakcija

Prijepolje na mapi regionalnog turizma

Prijepolje predstavljeno na sajmovima turizma u Beogradu i Banjaluci

Turistička organizacija Prijepolje predstavila je turističke potencijale opštine na dva značajna regionalna sajma turizma – u Beogradu i Banjaluci. Na 47. Međunarodnom sajmu turizma u Beogradu, održanom od 19. do 22. februara na Beogradskom sajmu, Prijepolje je predstavljeno u okviru zajedničkog štanda Turističke organizacije regije Zapadne Srbije. Posetiocima su predstavljeni sadržaji aktivnog turizma i sportske manifestacije koje se organizuju u ovoj opštini, uz poseban akcenat na najavu Jadovničkog ultramaratona, planiranog za 11. jul. Pored sportskih dešavanja, promovisani su kulturno-istorijsko nasleđe, zaštiće-

na prirodna područja, kao i prepoznatljiva lokalna gastronomija. Samo nekoliko dana kasnije, turistička ponuda Prijepolja predstavljena je i na 6. Međunarodnom sajmu turizma u Banjaluci, koji je održan od 27. februara do 1. marta u Sportskoj dvorani „Cen-

tar“, takođe u okviru zajedničkog štanda regije Zapadne Srbije. Tokom tri sajamskih dana posetioci su imali priliku da se upoznaju sa prirodnim lepotama prijepoljskog kraja, mogućnostima aktivnog odmora, kao i kulturno-istorijskim znamenitostima. Kako ističu iz Turističke organizacije Prijepolje, najveće interesovanje posetilaca privukli su programi aktivnog odmora, turističke manifestacije i prirodni potencijali ovog kraja, što potvrđuje rastuće interesovanje za boravak u prirodi i autentične turističke destinacije.

V.K.

Слатке приче / Култура / Образовање

Креативност и стрпљење у Горданином свету „Магије чоколаде“

У рубрици „Слатке приче“ представљамо Гордану Маговић, посластичарку из Пријепоља, која већ неколико година својим тортама и колачима осмехе доноси у многе домове. Њена прича почиње као обичан хоби, а данас је „Магија чоколаде“ симбол посвећености, труда и љубави према прављењу слаткиша. Гордана нам је открила како је настао њен посао, шта је најлепше у овом занимању и које савете има за све који желе да се опробају у свету посластичарства. Како је настала „Магија чоколаде“ и када сте одлучили да прављење колача постане

више од хобија?
 „Пре око пет година испробала сам калуп за орашчиће и правила смесу сама од себе. Требало је много труда да постигнем праву температуру да колачи остану светли и мекани. Почела сам да објављујем на друштвеним мрежама и тако је кренуло. Након тога сам одлучила да се озбиљније бавим овим занимањем и тако је настала „Магија чоколаде“.“
 Сећате ли се своје прве торте по поруџбини и какви су били ваши утисци тада?
 „Наравно да се сећам – било је пуно страха и треме да ли ће купци бити задовољни. Требало

је бирати квалитетне намирнице и креирати приступачне цене, а уз то припремити и пропратни материјал, кутије, топере и декорације. Све то ме је мотивисало да уложим максималан труд и љубав у сваки колач.“
 По чему су Ваше мус и класичне торте препознатљиве и шта Вам је најважније када их припремате?
 „Важно је да волите оно што радите и да процес прављења буде испуњавајући. Мус тортице и бенто торте су по мени најлепше – кремaste, нежне, са пажљиво припремљеном смесом, корама, орасима и воћем. Битно је ускладити све састојке и додавање крема да торта буде савршена.“
 Колико је важно поверење купаца и колико Вам значи када Вам људи поверавају да својим тортама улепшате њихове посебне тренутке?
 „Поверење купаца је кључно. Када људи верују да могу да својим тортама улепшамо њихове посебне тренутке, то ми даје додатну мотивацију и задовољство у послу.“
 Колико је захтевно ускладити креативност, жеље купаца и свакодневне обавезе у овом послу?
 „Веома је захтевно, посебно јер радим у државној установи већ 24 године. Потребно је пажљиво планирати време да све буде урађено како треба и да торта буде квалитетна и лепо декорисана.“
 Да ли имате неку торту или поруџбину која Вам је остала посебно у сећању и зашто?

„По мени, све су посебне на свој начин, али дечије торте су најлепше јер су шарене, креативне и доносе осмех.

мања, некад већа, али важно је слушати савете искуснијих, не такмичити се непотребно и уживати у послу.“

Такође, посебно су ми драге мус тортице и бенто торте јер захтевају прецизност и креативност.“
 Шта бисте поручили младима који имају таленат и љубав према посластичарству, али се двоуме да ли да направе први корак?
 „Треба се искусити у изради слаткиша и видети да то није баук. Све се учи и не треба одустајати после првог пеха. Постоји ризик, некад је продаја

Прича Гордане Маговић показује да љубав према послу, стрпљење и креативност могу да створе магију која доноси радост другима. „Магија чоколаде“ није само име посластичарнице, већ симбол посвећености, труда и искрене љубави према прављењу колача, који оплемењују сваки посебан тренутак у животима људи.

Ања Пузовић

Од морске шкољке на планини до диносауруса

Изложба „Фосилизација“, у организацији Природњачког музеја у Београду, отворена је 27. марта у Музеју у Пријепољу, где ће посетиоци имати прилику да се упознају са једним од најфасцинантнијих процеса у природи – настанком фосила

прошлосту Земље.
 „Циљ нам је да овом изложбом одговоримо на једно веома често питање које се и међу младима поставља када причамо о овој теми. Откуд та морска шкољка на планини и како ми уопште знамо да су диносауруси постојали? Ако, притом, знамо да кад нешто што је живо угине и распадне се углавном врло брзо. Ова изложба је неки покушај сажетог одговора на та питања“, рекао је аутор Ранко Пејовић.
 Он је додао и једну снажну, филозофску ноту читавој поставци.
 „Ово што гледате је можда нешто најприближније вечности што ћемо икада видети. Сви смо ми пролазни и прилично смо кратко овде, када боље погледате“, закључио је аутор.
 Отварању изложбе присуствовали су и ђаци Пријепољске гимназије, који су имали прилику да кроз стручно вођење сазнају више о свету који је постојао милионима година пре нас. За све оне који желе да се упознају са геолошким прошлосту, изложба ће бити доступна посетиоцима до краја марта.

В.К.

Национални дан књиге у знаку тинејџерских дилема

Поводом обележавања Националног дана књиге, у Библиотеци „Вук Караџић“ гостовала је психолошкиња и књижевница за децу Марија Манојловић, која је ученицима седмог разреда ОШ „Владимир Перић Валтер“ представила свој роман „Мало-мало, па експлозија“.
 Роман на упечатљив и савремен начин осликава тинејџерске дилеме и емотивне лавиринте одрастања. Наменен је младима узраста од 12 до 15 година, али и родитељима, наставницима и свима који желе да боље разумеју свет адолесцената и изазове са којима се суочавају.
 Током непосредног и отвореног разговора, како кажу из библиотеке, ученици су показали зрелост, радозналост и велико

интересовање за теме које роман обрађује.
 Посебну вредност роману даје чињеница да су многе ситуације инспирисане праксом ауторке, која ради у саветовалишту при дому здравља, као и стварним разговорима са младима. Управо та аутентичност чини причу блиском и препознатљивом читалачкој публици.
 У одломку из књиге представљена је тринаестогодишња Нина, чија се свакодневица нагло мења:
 „Нина има тринаест година и њена свакодневица се мења из дана у дан. До јуче је била одличан ђак, вредна и посвећена клавиру, а сада јој пажња лута између породичних препирки и збуњујућих осећања према старијем дечаку који је почео да је игнорише. Пубертет доноси прегршт питања, а она тражи одговоре. У дневнику који води смештене су све њене бриге, радости, сумње.“
 Из Библиотеке поручују да овакви сусрети подсећају на значај књиге као темеља образовања и културе, али и као важног савезника у развоју емпатије, критичког мишљења и бољег разумевања света који нас окружује.

В.К.

Радионица за ученике о безбедности у ванредним ситуацијама

У оквиру пројекта „Заједно и безбедно кроз детињство“, који Министарство унутрашњих послова реализује у сарадњи са Министарством просвете и више партнерских институција и организација, настављене су активности усмерене на унапређење безбедности деце и подизање свести ученика о важним друштвеним темама.

Пројекат, који представља један од приоритетних циљева Акционог плана за спровођење Програма Владе, има за циљ да ученике едукује о безбедном понашању у стварном и виртуелном окружењу, у саобраћају, као и у ванредним ситуацијама.
 Посебан акценат стављен је на развијање свести о последицама вршњачког насиља и дискриминације, као и на упознавање са механизмима заштите и пријављивања.
 У оквиру ових активности, школу ОШ „Бошко Буха“ у Ивању су посетили припадници ватрогасно-спасилачке

јединице који су одржали едукативну радионицу на тему безбедности у ванредним ситуацијама за ученике и ученице првог и седмог разреда. Током радионице ученици и ученице су имали прилику да науче како да правилно реагују у случају пожара и других опасних ситуација, коме да се обрате за помоћ и на који начин безбедно да напусте простор, уз нагласак на значај смирености и поштовања упутстава одраслих.
 Како је наведено у саопштењу школе, кроз разговор и практичне савете деца су стекла важна знања која доприносе њиховој личной безбедности, али и безбедности људи у окружењу. Из школе су се захвалили ватрогасцима на издвојеном времену, стрпљењу и корисним саветима које су поделили са ученицима.

Редакција

Поводи / Пријепољска села

90 година школског новинарства у Пријепољу ЋАЧКА ЗАДРУГА ОД НОВИНА

Едуковати младе о значају штампаних медија

90 година пре... Рођењем Окице Глушчевића, првог новинара са ових простора у Каменој Гори је 1858. године међу боровима никла новинарска лоза. Тај пелцер се рано примио и у Пријепољу, када је дипломирани правник Миливоје Жугић, родом од Дурмитора, 1932. покренуо прве новине, лист „Санџак“. Само четири године касније у родном селу Окице Глушчевића догоди се још већи подвиг – 1936. појавио се ђачки журналистички првенац. Ученици основне школе у Каменој Гори придружили су, уз менторство учитеља Радише и Миодрага Миодраговића, први број листа „Наш саморад“. Пре равно 90 година. Прве ђачке новине на простору целе Зетске бановине, највеће у тадашњој Краљевини Југославији, штампане су чак у Македонији, у штампарији „Ђура Јакшић“ у Битољу и за ове прилике у невероватних 1000 примерака! На 16 страна првог броја листа објављени су литерарни радови ученика каменогорске школе, прозни и поетски. Уредништво ових дечјих новина у уводном слову

жали што се у листу „не могу објавити цртежи и илустрације писмених састава“. Остаје и жал што су у новинама објављени само радови ученика њихове школе, јер из других школа нису пристигли. „Наш саморад“ био је само њихов. Упркос томе што је први број првих ђачких новина био и последњи, лист „Наш саморад“ из маја 1936. представља важан догађај у дугој и светлој историји новинарства пријепољског краја. Он осликава и тадашњу друштвену климу у Каменој Гори. Ово живописно село било је повезано телефонском линијом са Пријепољем, у новоизграђеном Народном дому (Дому културе) радила је књижица са читаоницом. Поседевала је велики избор књига, редовно је стизала периодична и дневна штампа... Уз перјанице тадашњег југословенског новинарства, дневне листове „Политика“ и „Време“ нашао се, ето, у понуди и каменогорски „Наш саморад“.

90 година после... У послератној СФРЈ у Пријепољу су, уз локално седмодневно „Полимље“, периодично

излазиле и ђачке новине. Без континуитета. Најдубљи траг оставио је заједнички лист свих осам тадашњих матичних основних школа у општини Пријепоље – „Заједнички дан“. Ове новине проглашене су 1981. за најбољи школски лист у тадашњој великој Југославији. Почетком 21. века Јавно информативно предузеће „Полимље“ издавало је једно време и ђачке новине „Моја школа“. Под истим именом новине су, обележавајући пригодне школске датуме, наставиле да повремено излазе са потписом новог издавача. Приватно предузеће „Ђачка задруга“, оснивача, власника и директора Велибора Маринковића постала је главна, најчешће и једина адреса за школске новине у нашој општини. Неуморни прегалац, некадашњи учитељ и директор ЈИП „Полимље“ Маринковић све ове године истрајава у намери да издаје ђачке новине, указујући и тако на значај посусталог штампаног новинарства. Поготово на значај дечје штампе. Почетком ове године из његове новинарске радионице из штампе је изашао први број „Ђачке задруге“, новине које симболичним насловом треба да у континуитету буду лист свих основних школа, окупљајући талентоване ученике под окриље једне, јединствене новинарске „ђачке задруге“. Поједине школе повремено издају своје новине (Велика Жупа, Бродарево), а са већ устаљеном динамиком у свом листу од 2024. оглашавају се и ученици највеће основне школе у општини – ОШ „Владимир Перић Валтер“. Њихов часопис „Валтернатива“, писало је о томе „Полимље“, проглашен је за најбољи у Србији у конкуренцији основних школа за школску 2024/2025. годину. Ова изузетна награда добија још већи значај ако се има у виду да је у сарадњи са Министарством

просвете додељује Друштво за српски језик и књижевност Србије. Свечана додела награда обављена је последњег јануарског дана на Филолошком факултету у Београду, што опет говори о њеном реномеу. Као и податак да су мали-велики „Валтерови“ новинари на победничком постољу испод себе оставили две београдске основне школе звучних имена – ОШ „Мирослав Антић“ и ОШ „Руђер Бошковић“. Победнички ореол „Валтернативе“ и покретање „Ђачке задруге“ буде наду у боље сутра штампаног новинарства, превасходно ђачког.

О борби са свакојаким друштвеним мрежама угрожено штампано новинарство, говори и поучан пример из суседства, Уз покровитељство Еропске уније Црна Гора је покренула националну кампању „Поддршка штампаним медијима“. Црногорски дневни листови „Победа“, „Вијести“ и „Дан“ посебну пажњу у кампањи посвећују најмлађим. Штампан је пригодан пропагандни материјал са „причом о новинама и знању“. Кроз бојанке и други штампани материјал ђаци се уводе у свет новинарства. Кроз игру и едукацију указује се на значај штампаних медија, на значај слободног, истинитог и правременог информисања. У „причама о новинама и знању“ намењеним најмлађим каже се, између осталог, и ово: „Новинари прво истражују. Затим питају. Онда проверавају. На крају пишу причу. / Зато и ти: буди медијски писмен, Прво питај. Провери још једном. Па онда одлучи“. Или: „У новинама читамо чињенице. Чињенице су оно што се стварно десило. Мишљења су оно што неко мисли или осјећа. Добро је знати разлику између њих“. Улагањем у најмлађе улаже се и у оздрављење посрнулог штампаног новинарства.

М. Р. Цмиљановић

Чпајаково „Клупко“ стигло у Пријепоље

Хол Дома културе у Пријепољу од 12. фебруара краси скулптура „Клупко“, дело једног од најзначајнијих савремених српских вајара, Пријепољца Горана Чпајака.

Редовни професор Факултета примењених уметности у Београду и уметник чији монументални радови украшавају јавне просторе широм света – од Кине до Италије – Чпајак овим делом доноси савремени уметнички израз светског нивоа у свој родни град. Иако је у свету препознатљив по маестралном обликовању мермера, у скулптури „Клупко“ уметник показује своју свестраност користећи челик као примарни материјал.

Реч је о делу савремене ликовне поезике које кроз сведене, али снажно изражајне форме оставља простор за различита тумачења. Мотив клупка асоцира на испреплетаност путева, односа и животних искустава, на чворове које стварамо, али и на процесе њиховог разрешења и повезивања.

Скулптура је први пут представљена 2024. године, а Дом културе Пријепоље откупио ју је уз подршку Министарства културе Републике Србије.

Постављањем скулптуре у простор доступан свим посетиоцима, из Дома културе поручују да је циљ био да се младим генерацијама приближи савремена уметност и покаже да уметници из овог краја стварају дела препозната и ван локалних оквира, али да она истовремено припадају и заједници из које су настала.

Посебан значај овог уметничког дела огледа се у чињеници да је реч о раду суграђанина који је своју уметничку каријеру изградио далеко изван граница родног града.

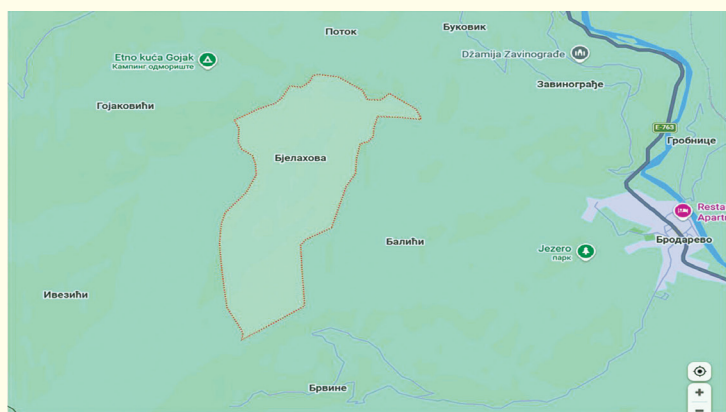
„Клупко као форма симболизује повезаност, преплетане и заједништво, што уједно представља и суштину културне институције – места сусрета различитих генерација, идеја и енергија. У том смислу, скулптура постаје и метафора самог Пријепоља, града различитости које се прожимају и заједнице која опстаје кроз солидарност и међусобно разумевање“, објашњавају из Дома културе.

В.К.

ПРИЈЕПОЉСКА СЕЛА

аутор: Вјекослав Јоксимовић
email: vekapr70@gmail.com

БЈЕЛАХОВА

- до 1992. године носило назив Бјелохова. Реч је о ретком случају промене назива; према предању, добило је име по „бјелову“ – дрвету које је некада преовладало овим крајем, а о којој се тачно врсти дрвета ради није познато;

- налази се у јужном делу општине Пријепоље, западно од најближег већег насељеног места Бродарево; граници се са селима: Ивезићи, Поток, Балићи, Гојаковићи и Брвине;

- заједно са селима Балићи и Милаковићи припада месној заједници Бродарево;

најзначајнији топоними и засеоци: Равне, Крајева и Халуге. *Приликом описа села Балићи у листу „Полимље“, засеок Халуге наведен је као део тог села, што је према изјавама мештана грешка, јер Халуге припадају селу Бјелохова.

- нема познатих историјских података о евентуалном постојању старих грађевина, гробља и сл;

- насељено је православним и бошњачким становништвом, а најбројније породице су: Зиндовићи, Синанчевићи, Шљивићи, Прељевићи, Виличићи, Планићи и Ћорићи;

- главни верски празници, односно крсне славе православних породица јесу: Ђурђевдан (Зиндовићи) и Стевањдан (Шљивићи) *Занимљиво је и ретко у селима пријепољске општине, да православно становништво села Бјелохова нема сеоску славу – завјетину; Бошњачко и муслиманско становништво од значајнијих верских празника прославља Рамазански и Курбан – бајрам;

- није изграђен ниједан верски објекат, односно црква ни камија;

- путни правци према селу: Од центра Пријепоља до центра села долази се асвалтним путем преко Бродарева и Потока, у укупној дужини од 31,5 км (Пријепоље – Бродарево 24,5 км, Бродарево – центар села 7,0 км). Ово је уједно и једини путни правац, уколико изузмемо путеве преко којих се може ићи околним селима са којима је Бјелохова повезана. Подлога на путевима је асфалт до раскрснице путева Бјелохова-Ивезићи, док је

остатак пута ка селу земљани;

- у близини нема виших планинских врхова, нити пла-нина;

- флора и фауна су уобичајени за ово поднебље и нема врста које се посебно издвајају или су под заштитом;

- нема изграђену здравствену станицу, пошту, нити задружни дом;

- има основну школу која носи назив „Поток“; земљиште за изградњу школе дао је Зиндовић Милован из Бјелохове; тренутно школа има три ученика: у првом разреду један ученик, у трећем разреду један ученик и у четвртном разреду један ученик;

- становништво живи од пољопривреде (земљорадња и сточарство), а посебно се издваја производња малина и шљива; по броју грла стоке издваја се породица Зиндовић Бојана, који

гаји 10 крава и 100 оваца, што је реткост за села Пријепоља;

- нема регистрованих сеоских туристичких домаћинстава;

*Мале средине често изнедре велике и посебне људе. Ово село одгајило је људе који су се посебно истакли у свету спорта, о чему ће бити више речи у наредном броју. Не пропустите следећи број јер ћете имати прилику да сазнате многе занимљивости, као што су како је село добило прваке бацача камена с рамена до бацача кугле, од првака на ваشارу – теферицу, до МОСИ, европских и светских победничких постоља, затим људе прваке у борилачким спортовима „старе“ СФР Југославије итд.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Život (ni)je čudo

(30)

piše: Radoman Irić

ŠTO NIJE ZAPISANO, NIJE SE DOGODILO: U SUSRET 100-GODIŠNJICI NOVINARSTVA U PRIJEPOLJU (5) O PET KOLENA ŽUGIĆA I JOŠ PONEČEMU

OVO JE HRONOLOGIJA VAŽNIJIH DOGAĐAJA IZ ISTORIJE PRIJEPOLJSKOG NOVINARSTVA OD 1. FEBRUARA 1932. GODINE, DATUMA KOJI JE, PRE 94 GODINE, U ISTORIJSKE ČITANKE, U DUH I NAŠE PAMĆENJE, U DENUO HARIZMATIČNI NOVINAR MILIVOJE ŽUGIĆ, KOJI JE U PRIJEPOLJU UDARIO TEMELJE NOVINARSKOJ PROFESIJE.

(NASTAVAK IZ PROŠLOG BROJA)

Mnogi detalji iz biografije Milivoje Žugića, koji se odnosi na njega i njegovu porodicu, skoro da su nepoznati javnosti.

„Pleme Žugića potiče iz Bara Žugića sa Durmitora, odakle su se naselili u selo Novakoviće kod Žabljaka“, priča Boris Žugić, unuk Milivoje, i dodaje da mu je o tome pričala baba Natalija.

Inače, Milivojevi otac i majka zvali su se Petar i Cvijeta. Na žalost nikakvih drugih podataka nema o njima, osim da su imali četvoro dece: Sava, Milicu, Milivoja i Olgu.

Savo, učitelj na službi u Valjevu, poginuo je 1941. godine. Milica se udala za Dušana Dedajića iz Pljevalja. O novinaru Milivoju znamo skoro sve. Najmlađa Olga bila je udata za pukovnika Radojicu Ostojića iz Maoča kod Pljevalja.

Milivoje Žugić (1906. selo Novakovići, Žabljak – 1972. Prijepolje), diplomirani pravnik i novinar, sa suprugom Natalijom (1911. rođena Milošević, Bijeljina – 1983. Prijepolje), računovođom u sarajevskoj „Prosvjeti“ imao je dva sina: Slobodana i Petra.

Stariji, Slobodan (1936. Sarajevo – 1993. Beograd) završio je Šumarski fakultet, ali je radni vek proveo uglavnom u trgovini. On i supruga Olivera (1939. Sarajevo, devojčako Prica – 1991. Sarajevo) građevinski inženjer, sve vreme su živeli u Sarajevu, a imaju sina Borisa.

Mlađi, Petar (1937. Sarajevo – 1991. Sarajevo) pravnik i supruga Mikelina Pelicarić (1937. Krško, Slovenija) diplomirana pravnik, koji su takođe sve vreme živeli u Sarajevu, imaju ćerku Nataliju.

Boris i Natalija (dobila ime po babi, Milivojevoj supruzi, a svi je zovu Nataša), danas su jedini živi potomci Milivoje Žugića.

Boris (1963. Sarajevo), diplomirani pravnik i Belma (Sarajevo, devojčako prezime Abdićević, rodom iz Prijepolja) diplomirana arhitektkinja, nemaju dece.

Natalija (1967. Sarajevo), diplomirani muzikolog, diplomirani energoterapeut i prevodilac sa španskog (više godina sa majkom živela u Španiji), sa suprugom Nebojšom Vidakovićem (1964. Sarajevo) diplomiranim ekonomistom, ima bli-

zance Luku i Martu (2013.)

Pred poslednji rat u Bosni i Boris i Natalija su napustili Sarajevo. Boris danas sa suprugom živi u Kanadi (Toronto), a Natalija u Švedskoj (Vesteros, stotinak kilometara zapadno od Stokholma) gde je otišla posle udaje.

Boris i Natalija kažu da su u rodnom kraju svog dede bili kao mala deca, da su uspomene iz Novakovića blede i da tamo nemaju nikoga od bliže familije.

U Prijepolje i Miosku, Natalija češće dolazi. Poslednji put je bila 2022. godine, kada je obeležena 90-godišnjica od izlaska prvog broja lista „Sandžak“. Te godine je sa decom boravila u zavičaju svoga dede.

U Mioskoj su Natalija i Boris bili poslednji put 2016. godine kada su jednom meštani (Kujoviću) prodali dedinu kuću.

Tada je, u jednom neformalnom razgovoru sa komšijom i bliskim rođakom Goranom Lazarevićem, Boris rekao da će to verovatno biti njegov poslednji boravak u Prijepolju i Mioskoj.

I na kraju dilema čijeg rešenja, bar za sada, nema ni na vidiku. Nigde, ali nigde do sada nije pronađen bilo kakav izvor koji će odgovoriti na pitanje: koje godine i zašto su Milivojevi otac Petar i majka Cvijeta, iz Novakovića kod Žabljaka, doselili u Miosku kod Prijepolja.

Ova zagonetka je tim zanimljivija imamo li u vidu da su Milivojeva majka Cvijeta i Goranova baba Ruža, rođene sestre.

NAPOMENA: Svi podaci u Hronologiji, preneti su iz više izvora i dokumenata. Pažljiviji čitaoci će primetiti da se u nekoliko slučajeva podaci baš i ne poklapaju. Zato vas molimo za saradnju: dostavite nam podatke koji nedostaju ili su pogrešno zabeleženi u ovom feljtonu.

(NASTAVAK U SLEDEĆEM BROJU)

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

TRAGOVIMA PROŠLOSTI

Najbolja priča o putovanju po Srbiji

Prijepolje je grad koji pored bogatog kulturno – istorijskog nasleđa nudi pravu riznicu prirodnih lepota. U ovom kraju sam rođena, odrasla, radila kao prosvetni radnik, upoznala riznicu ovih prirodnih lepota. Danas kao penzioner živim u Čačku. Sa grupom penzionera dogovorila sam se da posetimo ovaj kraj.

Kada dođemo u Prijepolje, grad na samoj granici sa Crnom Gorom, budnim okom pratiće nas lik Belog Anđela iz Mileševa, kojim se Evropa putem satelita predstavila Americi sredinom 20. veka. Svojim raširenim krilima i milosrdnim pogledom dočekaće i ispratiti sve poštovaoce manastira Mileševa, Prijepolja i njegove okoline. Posetom ovom gradu, koji je nastao kao trg manastira Mileševa, prihvatili smo sebi zadovoljstvo sagledavanja mnogobrojnih kulturno – istorijskih spomenika. Prošli smo tragovima starih naroda: Rimljana, Srba, Turaka, Austrougara.... Njihovim stazama vodili su nas drevni spomenici poput manastira Mileševa, Davidovice, Sahat-kule, Ibrahim – pašine džamije, Mahmut – begove džamije, Katoličke crkve, Rimskih nekropola... Grupa penzionera, koja je pošla na ovo pokloničko putovanje, želela je da sazna istorijat ovih kulturno – istorijskih spomenika koje smo posetili.

Naseljeno još u rimsko doba, Srednje Polimlje se nalazilo u sastavu stare srpske države Raške. U prvim pisanim izvorima Prijepolje se pominje kao trg manastira Mileševa. To je ugovor iz 1343. godine i odnosi se na trgovinu soli iz Dubrovnika za Prijepolje. Grad se razvio kao drumsko naselje na karavanskom putu poznatom pod nazivom „Dubrovački drum“. Taj put je vodio od Dubrovnika i Kotora preko Pljevalja, Mileševke, prema manastiru Mileševi, Miloševom Dolu, Sjenici, Rasu, Trgovištu, Novom Brdu, Prištini, Trepči, Sofiji i Carigradu.

Mnogobrojni kulturno – istorijski spomenici iz različitih perioda ukazuju na burnu istoriju prijepoljskog kraja. Posle Otomanske imperije, Prijepolje pada pod austrougarsku vlast. Krajem 19. veka Austrougarska monarhija dolazi na obale Lima i na ovim prostorima se osenio uticaj nove civilizacije. Iz austrougarskog perioda u Prijepolju je ostala Katolička crkva. Služila je kao kapela za vojni austrougarski garnizon, u čijoj blizini se nalazilo i vojničko groblje. Odlaskom austrougarske vojske ostala je sačuvana i predstavlja jedan od simbola Prijepolja. Ako se vratimo tragovima daleke prošlosti susrećemo se, u pedgrađu Prijepolja, sa arheološkim lokalitetom „Dvorine“ na Kolovratu, gde je otkrivena nekropola iz rimskog perioda. Ona datira iz perioda od 2. do 4. veka nove ere i ukazuje da je reč o urbanom naselju, privrednom i upravnom centru rimske provincije Dalmacije. Predmeti koji su pronađeni na lokalitetu su od keramike, stakla, bronz, srebra, zlata i ostalih arheoloških materijala. Ostaci kamene plastike, nadgrobni spomenici, arhitektonski elementi, primerci nakita, čuvaju se u Muzeju u Prijepolju. Izgradnja zdanja u kojem se danas nalazi Muzej završena je 1845. godine. Zbog svoje ambijentalne vrednosti, uživa status spomenika kulture. Prvobitno se u njemu nalazila ruždija – niža gimnazija, u kojoj su

se izučavali predmeti religijskog i svetovnog karaktera. Muzej poseduje arheološku, etnološku i istorijsko – umetničku zbirku. U novoizgrađenom delu, nalazi se i stalna postavka posvećena najpoznatijem Prijepoljcu u svetu košarke – Vladu Divcu. Na ulazu u Muzej postavljena je bronzana skulptura „Majka Ružica sa sinovima dve vere“ (Luka i Alija), izrađena prema autentičnoj fotografiji. Rad je Stranjanca (rođenog u Stranjanima), akademskog vajara Gorana Čpajaka. Stojim pored skulpture i razmišljam o tom vremenu:

Vreme teče, ljudi se menjaju i odlaze. Skulptura koja krasi ulaz u prijepoljski muzej, koji je pored džamije, a nedaleko od crkve, pamti, čuti, opominje.

Simbolizira neprolaznost, postojanost, večnost.

Postoji uprkost svim nepogodama hraneći se istorijom i družeći sa Svetinjama manastira Mileševa.

Pamti skulptura svoju majku Ružicu Pejović iz Komarana kod Prijepolja.

Rodila je Ružica dve legende, Luku i Ristu, da posećaju na Svetog Luku i Hrista. Verovatno su i rođeni na te dane.

Sinove koje je majka rodila razrodili su se u veri.

Risto je uzeo ime Alija, odrekao se Hrista, ali je ostao sin svoje majke.

Džabe su ga zvali Poturak i poturali mu ovo prezime.

On je svog rođenog brata i dalje držao za brata, iako su ga drugi ljudi i istorija terali na svađu.

Kruži legenda o dva brata u veri razbračena i sinu rasinjena.

Pamti skulptura svoju majku Ružicu Pejović iz Komarana kod Prijepolja.

Sećaju se sinovi kad su se fotografisali sa svojom majkom.

Obojici drži ruku na ramenima koja jedva dohvata.

Drži se da ne upadne u razdor koji su među njima pokušali da prodube nerazumni i zaludeni.

Majka nije bila alpinista koja visi nad provalijom.

Ona je bila most koji spaja dva brata, dva naroda, dve vere, dve strane sveta, dva Boga, ako dva postoje, dve svete knjige, dva svemira.

Ona se stisla između šajkače i turban.

Svojom širokom dušom udarala je u crkvena zvona i propevala glasom sa minareta. To je slika da iste majke rađaju različite svetove.

Slika je izlivena u skulpturu i postavljena na mestu gde se ukrštaju struje svađa i pomirenja, vere i nevere, nečoveštva i čoveštva, braće nezavade, jer su imali majku svetosavku i izmiriteljku.

Zvona na Mileševi zvone. Ruka Svetog Save opet braću izmirila.

(NASTAVAK U SLEDEĆEM BROJU)

Leposava Pejović,
učiteljica u penziji, Čačak

„KMF PP 192“ i „KMF Lapovo“ remizirali rezultatom 2:2

U okviru prvenstvenog kola, futsaleri „KMF PP 192“ odigrali su nerešeno 2:2 sa ekipom „KMF Lapovo“, u utakmici koja je opravdala epitet derbija – dinamičnoj, fizički zahtevnoj i sa velikim brojem prilika na obe strane.

Kako navode iz kluba, domaći tim je odlično otvorio meč i došao do vodstva već u prvom minutu. Nakon prodora Filipa Sredojevića po levoj strani i preciznog ubacivanja, Milan Radaković je spretno reagovao u šesnaestercu i pogodio za 1:0.

Gosti su se, međutim, brzo konsolidovali i u 8. minutu preko Milana Simića stigli do izjednačenja. Do kraja prvog poluvremena Lapovo je iskoristilo još jednu priliku, kada je posle asistencije Simića, Đorđe Đorić pogodio za preokret i vodstvo gostiju od 2:1.

U nastavku susreta „KMF PP 192“ je imao inicijativu i nekoliko izglednih šansi, ali su golmani oba tima bili na visini zadatka. Gosti su svoje prilike tražili iz kontranapada i prekidu, pa je utakmica mogla da ode u oba smera. Izjednačenje je usledilo u samom finišu meča. Na nešto više od dva minuta do kraja, pri igri „pet na četiri“, Ersan Cama je uputio oštar pas kroz kazneni prostor, a akciju je pratio Sredojević koji je postigao pogodak za konačnih 2:2.

Nakon ovog remija, „KMF PP 192“ sa osvojenih 25 bodova zauzima peto mesto na tabeli, a u narednom kolu očekuje ih zahtevno gostovanje u Kosjeriću.

Спорт / Оглас

Полимље за Полимље: Борба за бодове

ФК „Полимље“ пред наставак сезоне – уз подршку публике ка важним бодовима у години јубилеја

Фудбалери Полимља у недељу од 14.30 часова на домаћем терену дочекују екипу ФК „Реал Подунавци“, чиме почиње други део првенства Српске лиге Запад. После зимске паузе и интензивног припремног периода, пријеполски тим спремно улази у наставак сезоне, са јасним циљем – освајање важних бодова и обезбеђивање опстанка у лиги, у години када клуб обележава велики јубилеј, 100 година постојања. Тренер Предраг Ристановић истиче да је иза екипе период озбиљног рада и припрема које би своју праву вредност требало да покажу управо на терену.

„После месец дана припрема, нешто смо урадили. Ре-зултате тог рада ће најбоље показати сама утакмица у недељу.

Тренирали смо пуном паром, одиграли седам пријатељских утакмица за то месец дана, што мислим да је сасвим добро“, каже Ристановић. Очекује се захтеван почетак пролећног дела сезоне, али у клубу верују да уз подршку навијача могу до позитивног резултата већ у првом колу. „Надам се да можемо у недељу да изађемо овде прави, јаки и да, уз помоћ публике наравно, победимо ту утакмицу. Важно нам је да то буде победа, јер би нам то био ветар у леђа за неке наредне утакмице. Мислим да је достижно три-четири бода разлике колико нам треба“, додаје тренер Полимља. Током зимског прелазног рока дошло је до одређених промена у саставу, али клуб наставља да се ослања на младе играче и развој сопственог кадра.

„Промовисаћемо неке нове играче, младе играче. Неки од момака су нам отишли, али својом вољом. Екипа је доста млада, имамо пар искуснијих, али мислим да ће успети да изнесу ово првенство до опстанка у лиги. То би био веома значајан успех у овој години када Полимље слави 100 година“, наглашава Ристановић.

У прелазном року отишли су: Душан Чубраковић, Лука

Јаворина, Богдан Миленковић и Ервин Качар. Са друге стране, клуб је појачан за четири нова играча, а то су: Елмин Еминовић, Горан Крнетић, Михајло Јелић и Ђорђе Оташевић. Од повреда се опорављају Ахмед Ровчанин и Ирфан Цама.

Лука Косановић

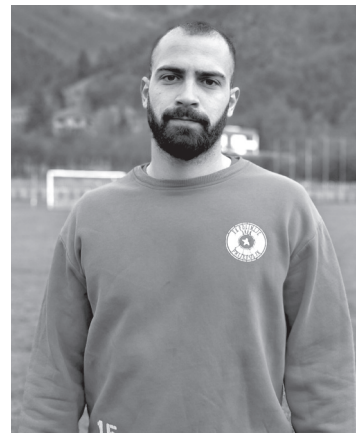
Играчи истичу добру атмосферу у тиму и веру у заједнички циљ. Лука Косановић сматра да је континуитет у екипи важан фактор пред наставак такмичења.

„Остала је скоро иста екипа, дошло је пар нових играча и мислим да је то важно за нас, јер се знамо од раније. Мислим да ће све бити како треба, спремамо се за прво коло, биће тешка утакмица, али даћемо све од себе“,

истиче Косановић.

Нови играч Михајло Јелић, који је у клуб стигао током зимског прелазног рока, наглашава да су припреме протекле у добром ритму и позива навијаче да буду уз екипу.

„Дошао сам у зимском прелазном року. Одрадили смо у Кучеву десет дана добре припреме, одиграли пар контролних утакмица. Спремили смо се добро и уз пар нових играча мислим да можемо остати у лиги и очекује нас у недељу веома тежак противник. Позивам све навијаче да нас подрже у недељу, јер смо јачи уз њих“, поручио је Јелић.

Михајло Јелић

Оптимизам дели и Ђорђе Петрић, који верује да

ће заједништво и добра атмосфера у свлачионици бити важан адут тима.

Ђорђе Петрић

„Ту сам од почетка сезоне. Надамо се сви да су припреме биле довољне и да ћемо опстати у лиги. Екипа је одлична, лепо се слажемо, а предност је свакако што се знамо од раније и што је екипа мање-више остала у истом саставу“, каже Петрић.

Предстојећи меч тако представља више од обичне утакмице – он је почетак новог поглавља у сезони, али и корак ка достојном обележавању великог јубилеја најстаријег пријеполског спортског клуба.

В. Кијановић

Република Србија
Општина Пријепоље
Општинско веће
Број: 00031920 2026 06809 003 000 568 012
Дана: 6.3.2026.године
П р и ј е п о љ е

На основу члана 46. став 1. тачка 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/2014, 101/16-др.закон, 47/18 и 111/21-др.закон), члана 62. став 1. тачка 2. Статута општине Пријепоље („Службени гласник општине Пријепоље“, бр. 3/19, 3/21 и 2/22), члан 4. Правилника о начину остваривања права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу („Службени гласник општине Пријепоље“, бр. 13/25 и 14/25) и члана 14. Пословника Општинског већа општине Пријепоље („Службени гласник општине Пријепоље“, бр. 13/21),

ОПШТИНСКО ВЕЋЕ ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ
РАСПИСУЈЕ И ОГЛАШАВАЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА
ФИНАНСИЈСКУ ПОМОЋ ЗА ВАНТЕЛЕСНУ
ОПЛОДЊУ

Расписује се Јавни позив за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу из буџета општине Пријепоље за 2026.годину, која износи 400.000,00 динара по пару.

Средства у износу од 2.000.000,00 динара. одређена су на позицији 38/0, економска класификација 472000.

II

Право на остваривање финансијске помоћи за вантелесну оплодњу пар може да оствари за највише два пута уз кумулативно испуњавање следећих услова :

- Да пар има држављанство Републике Србије;
- да пар има пребивалиште (боравиште за избеглице и интерно расељена лица) на територији општине Пријепоље најмање годину дана пре дана подношења захтева;
- да пар испуњава критеријуме које је прописала Републичка стручна комисија Министарства здравља за лечење поступцима биомедицински потпомогнутог оплођења (изузев ограничења у погледу година старости жене);
- да је жена навршила 45 године старости;
- да пар који испуњава услове за финансијску помоћ за вантелесну оплодњу, а који је из оправданих разлога, након расписивања Јавног позива за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу из буџета општине Пријепоље, о сопственом трошку започео поступак вантелесне оплодње у текућој години, има право на рефундирање дела трошкова у висини јавним позивом предвиђених средстава, на основу поднетог извештаја са рачунима здравствене установе о спроведеном поступку вантелесне оплодње. Право на рефундирање трошкова у висини јавним позивом предвиђених средстава, на основу поднетог извештаја са рачунима здравствене установе о спроведеном поступку вантелесне оплодње, има и пар који је у поступак вантелесне оплодње ушао у текућој години пре расписивања Јавног позива за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу из буџета општине Пријепоље, а код ког је до вантелесне оплодње дошло. У оба случаја пар је обавезан да испуњава услове за финансијску помоћ за вантелесну оплодњу дефинисаним чланом 2. овог Правилника и да достави сву неопходну документацију прописану чланом 5. овог Правилника.

У истој календарској години финансијска помоћ се може доделити једанпут.

III

Уз пријаву на Јавни позив прилаже се:

- извод из матичне књиге венчаних или изјава оверена од два сведока да пар живи заједно;
- уверење да пар има држављанство Републике Србије;
- уверења о пребивалишту (боравишту) пара и фотокопије личних карата;
- профактура здравствене установе, која ће вршити вантелесну оплодњу, која садржи податке о висини средстава потребних за покриће трошкова вантелесне оплодње. У случају рефундације трошкова прилаже се рачун здравствене установе о спроведеном поступку вантелесне оплодње;
- извештај лекара специјалисте да пар испуњава критеријуме прописане од стране Републичке стручне комисије Министарства здравља за лечење поступцима биомедицински потпомогнутог оплођења (изузев ограничења у погледу година старости жене). У случају рефундације трошкова прилаже се и извештај лекара специјалисте о спроведеном поступку вантелесне оплодње;
- и другу документацију сходно јавном позиву.

IV

Конкурс се објављује на интернет презентацији општине Пријепоље www.prijepolje.ls.gov.rs, огласној табли општине и недељним новинама које се дистрибуирају на територији општине Пријепоље.и траје 15 дана од дана објављивања.

V

Средства се додељују према редоследу пристиглих пријава са комплетном документацијом, с тим што предност имају парови који до сада нису користили финансијску помоћ за вантелесну оплодњу из буџета општине Пријепоље. Уколико се не утроше сва средства одређена за вантелесну оплодњу из буџета општине Пријепоље, конкурс се може поновити до утрошка средстава.

VI

Пријаве са комплетном документацијом која је прописана чланом III овог позива може се поднети сваког радног дана од 07:00 до 15:00 часова у писарници Општинске управе општине Пријепоље или поштом на адресу: Општинска управа општине Пријепоље, Трг братства и јединства 1, 31300 Пријепоље

- Комисији за остваривање права на вантелесну оплодњу, са назнаком за „ Јавни позив за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу“.

VII

Комисија за остваривање права на вантелесну оплодњу утврђује испуњеност услова за остваривање права на финансирање вантелесне оплодње из средстава буџета општине. На основу Одлуке о додели финансијске помоћи закључује се уговор између корисника средстава и општине Пријепоље о међусобним правима и обавезама.

VIII

Корисник средстава је дужан да додељена средства користи искључиво за намену за коју су му додељена. Корисник средстава је дужан да достави доказ о наменском утрошку средстава прописаним чланом 6. Правилника о критеријумима за остваривање права на финансијску помоћ за вантелесну оплодњу.

Контакт особа : Јелена Пушица Тешевић, бр. телефона 033/ 714-073 .

Председник
Драго Попадић

Пријепољци ван Пријепоља

Фахрудин Мелић

Од пријепољских до европских дворана

Спорт га је одвео у свет, али су га корени увек враћали, рукомет му је дао свет, а Пријепоље идентитет

Од првих рукометних корака у сали основне школе „Владимир Перић Валтер“ у Пријепољу, па до наступа за велике европске клубове и репрезентацију Црне Горе, спортски пут нашег саговорника обележили су рад, одрицање и снажна веза са родним крајем. Иако га је професионална каријера одвела широм Европе, корени, породичне вредности и дух мале средине остали су темељ његовог карактера и односа према спорту. Данас, са дистанце богате међународне каријере, говори о успесима, животним лекцијама, значају Пријепоља у свом одрастању, али и изазовима са којима се суочавају млади спортисти из мањих средина.

Ваша рукометна каријера одвела Вас је из Пријепоља у велике клубове и репрезентативни рукомет. Како данас гледате на свој спортски пут – од првих корака до врхунског нивоа?

“Након свих ових година бављења рукометом могу бити заиста презадовољан и презахвалан што сам имао прилику да играм за велике клубове широм Европе и за репрезентацију Црне Горе на шта сам посебно поносан. Када направим један мали резиме свега што сам направио у својој каријери могу бити јако сретан и задовољан.”

Колико је одрастање и спортско сазревање у Пријепољу утицало на Ваш карактер и однос према професионалном спорту?

“Одрастање у Пријепољу је било прелијепо. Одрастање тамо је усадило у мене тај некакав спортски ген, пошто је и мој покојни отац био професор спорта, од малих ногу сам проводио сате и сате у сали основне школе “Владимир Перић Валтер” заједно с њим, тако да могу рећи да је то било пресудно, кренуо сам уз њега и из средине каква је Пријепоље, јер је тих година било јако спортски настројено. Могу бити сигуран да је по питању карактера што се односи на спорт било пресудно. Пријепоље је град који нам је једноставно дао доста тога и могу само рећи свима који ме познају и по свијету говорим одакле долазим с поносом.”

Годинама сте играли у иностранству. Шта Вам је то искуство донело – како у спортском, тако и у животном смислу?

“Играње у иностранству ми је донијело заиста доста позитивних ствари како на приватном и спортском плану тако и на некаквом сагледању целокупне ситуације шта то нама фали у овим крајевима, тако да доста сам искуства стекао, доста сам неких ствари видео које ми и дан данас користе и које су

оставиле на мене јако позитиван траг. Велико је искуство играти у државама какве су Француска или Словенија, било је за мене заиста препозитивно и могу рећи да је било лијепо играти и живјети у једном срећном систему.”

Који период или клуб из Ваше иностранне каријере Вам је остао посебно у сећању и зашто?

“Имам два најлијепа периода. Први је био одлазак у Словенију тачније у град Велење где сам провео двије предивне године, где сам на крају крајева и засновао своју породицу тако да тај период некако ми је посебно драг. Тамо сам упознао заиста доста драгих људи ван рукомета, где ме пријатељства вежу од тог времена до дан данас. Други период су четири прелијепе године које сам провео у француском граду Шамберију где сам доста научио, научио сам француски језик, стекао сам доста пријатеља, доста драгих људи, тако да та два града носим заиста у срцу.”

Након богате међународне каријере, данас живите у Сарајеву. Како је дошло до те животне одлуке и како изгледа Ваша свакодневна данас?

“Ми смо се у Сарајево преселили још кад сам ја био у основној школи, некако је то био нормални слијед догађаја. Требао сам да упишем средњу школу и чули смо да је у Сарајеву кретала та спортска гимназија. Прије тог периода тетка је тамо отишла да живи, и због тога нам је било лакше да се уклопимо, одлучили смо да се тамо породично преселимо тамо, тако да сам у Сарајеву од малих ногу. Након ове цијеле каријере, петнаестогодишњег бављења овим спортом ван граница Босне и Херцеговине одлучио сам исто тако да се вратим у Сарајево, жена ми је из Сарајева, дјеца су тамо рођена тако да је био нормалан слијед догађаја да се тамо и вратимо.”

Колико Вам данас значи веза са родним градом и колико често пратите дешавања у Пријепољу, посебно када је спорт у питању?

“Веза са родним градом ми значи много, значила ми је и кроз цијели овај период бављења у иностранству рукометом јер сам у сваком граду који сам посјетио сретао наше људе. Невјероватно је колико нас пријепољаца има по цијелом свијету и заиста нам то може бити куриозитет. Пријепоље је град где су моји корјени, имамо доста родбине доле, имамо кућу, и сваку прилику коју ухватим користим да дођем да обиђем драге људе, да обиђем Пријепоље, и да се вратим у дјетињство. Немам баш често прилику за сад, али када год могу одем и проведем вријеме доле и увијек ми буде лијепо, то је град одакле сам и то је моја највећа љубав поред свих ових осталих градова које сам обишао, и поред града у којем живим.”

Како видите развој рукомета у мањим срединама попут Пријепоља и шта је, по Вашем мишљењу, кључно да би се таленат задржао и развијао?

“Заиста имам доста информација када је спорт у Пријепољу у питању јер сви ти људи који се баве рукометом, одбојком, кошарком, фудбалом то су све моји спортски пријатељи и с њима сам буквално у свакодневној вези. Драго ми је што је тако, Пријепоље је увијек било стварно расадник талената у свим могућим спортовима, мислим само да треба више подршке како би се правиле неке озбиљније ствари. Јер једноставно без те финансијске подршке конкретно гледајући са ове перспективе, и након толико година бављења овим спортом, колико год да волимо то што радимо мање или више, уколико те финансијске потпоре нема дјеца брзо оду, дјеца брзо траже себи бољу будућност, то је нажалост тако и у нашем Пријепољу. Будемо ли жељели нешто више у било ком спорту да направимо мораће да и држава да помогне, и да се ти наши привредници окрену мало више спорту.”

Шта сматрате највећим изазовом за младе спортисте који долазе из мањих градова и желе да се пробију на велику сцену?

“Пошто сам и сам дијете из мале средине могу рећи, ми кад се појавимо у некој већој средини да смо доста смо гладнији од тих некеких домаћих људи који се налазе у тој средини у коју ми дођемо, Београд, Сарајево, Загреб, Нови Сад. Ми дођемо ту некако по задатку, дођемо зато што смо одабрани као неки талентовани људи и дођемо ту некако са нуле крећемо у освајање тог града, у стицање нових пријатељстава. На том спортском плану дођемо са огромном жељом за напредовањем. Наш град и наша средина која нас је одгојила направиле је да будемо тежки карактери али смо јако праведни људи и радни спортисти.”

Коју поруку бисте упутили младим

Пријепољцима који сањају професионалну спортску каријеру, али се суочавају са недостатком услова и подршке?

“Ја им могу рећи да задају себи тај одређени циљ, и да не постустају. Да покушају једноставно да буду усредочени на то што желе, И ако желе да буду професионални спортисти да одстране све те лоше људе и лоше мисли у својој глави и да буду прекоцентисани на себе и на свој успјех. То је нека формула која је мене водила јер једноставно нисам дозволио ником да ме са тог пута који сам имао у својој глави зацртан скрене.”

Да ли постоји тренутак у каријери на који сте посебно поносни, а који је можда остао ван рефлектора јавности?

“Било је доста таквих тренутака, из приватног живота, које сам радо сачувао за себе, и драго ми је да је тако остало. Када погледам иза себе, и кроз цијелу каријеру, драго ми је да сам се остварио и као отац и као муж, то је нешто најлепше што ми се догодило иако то није везано за спорт то је нешто на шта сам највише поносан.”

Када подвучете црту, шта Вам је рукомет донео највередније – титуле, искуства или животне лекције?

“Рукомет ми је донијео заиста најлијепа могуће тренутке које сам доживео у свом животу, донијео ми је доста добрих, позитивних људи, доста искуства у сваком сегменту живота, обишао сам доста држава, научио сам разне културе, упознао разне нације, научио пар језика тако да све што је позитивно у мом животу је везано за рукомет. Већ са ове дистанце могу да кажем да је рукомет поред породице и пријатеља најлијепа ствар која ми се догодила у животу.” Након свих година проведених на терену, иза титула, клубова и репрезентативних наступа остају искуства, људи и животне лекције које спорт доноси. За Фахрудина рукомет није само професија, већ пут који му је отворио свет, обликовао личност и донио највередније – породицу, пријатељства и успомене које трају. Иако данас живи мирнијим породичним животом, веза са Пријепољем остаје снажна, као подсетник да велики снови често почињу у малим срединама.

Ања Пузовић

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања
ГОДИНА LXXV БРОЈ 3077 ЦЕНА 10 ДИНАРА ПРИЈЕПОЉЕ 06. МАРТ 2026

**БРОЈ
3077**

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић, Вјекослав Јоксимовић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

ПИБ: 100809685

МБ: 07280777

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

X: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови “САНЦАК”, “РАШКА” и “НОВИ САНЦАК”. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом “ГЛАС ПОЛИМЉА”. Од 1. маја 1953. године лист мења име у “ПОЛИМЉЕ” и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист “ГЛАС ПОЛИМЉА” који од 29. децембра 1989. године мења име у “ПОЛИМЉЕ”. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године “Полимље” је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175